

KAMMERtoner

www.kammerselskapet.no

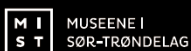
Vidar Hjemås – levende Kulturskolehistorie
Operaen *Fredkulla*
Utflyttet KammerTrønder
Nidarosdomes jentekor 25 år
Ny biografi om Victoria Bachke

Nr. 3, 2017
- årgang 18

- en vandring i samisk musikk

Utstilling på
Ringve Musikkmuseum
7. oktober 2017 – 6. februar 2018

www.ringve.no

Kjøpmannsgt. 44
7010 TRONDHEIM
Tlf. 73 52 93 91
Fax 73 53 33 06
www.fiolinmakern.com
post@fiolinmakern.com

ALT FOR STRYKERE UNDER ETT TAK

Besøk Trondheims mest
særpregede butikklokale!
Inngang fra Olavskvartalet
(gamle TSO-kantinen) eller
fra Kjøpmannsgata.

30 års *personlig* erfaring -
Din garanti for kvalitet!

Styreleder har ordet

Årets siste Kammertoner kommer litt senere enn vanlig. Det er bare noen uker til julefreden senker seg etter en travel høst med stor aktivitet på mange områder, også innenfor kammermusikken.

Trondheim kammermusikalske selskap var også i år bidragsyter under Trondheim kammermusikkfestival, og arrangerte lytte-seminar under kammermusikkkonkurransen for mange glade og fornøyde deltakere. Erling Dahl jr., tidligere direktør for Troldhaugen og Festspillene i Bergen, formidlet innsikt og fordypning i kammermusikk-repertoaret, og diskusjoner og vurderinger av gruppenes framføringer under konkurransen. Et slikt seminar gir en unik mulighet til å gå inn i musikken og lytte på en ny og mer årvåken måte.

Ellers er Kammerelskapets årlige Julebord-konsert i festsalen i Hornemannsgården gjennomført, med mange fantastiske musikalske og kulinariske bidrag, og mange deltakere.

I denne førjulstida har vi også fått noen store endringer når det gjelder lederskap av to viktige kulturinstitusjoner i Trondheim. Vidar Hjemås går av for aldersgrensen som rektor for Kulturskolen i Trondheim, og Vegard Snøfugl fra Trondheim kammermusikkfestival blir hans etterfølger. Vi gratulerer Vegard Snøfugl med den nye stillingen, og vil i denne utgaven av Kammertoner gi

en ekstra heder til Vidar Hjemås for hans lange virke i Kulturskolen. Les intervju med ham inne i bladet.

For min egen del har det vært en spesiell høst med utgivelse av biografien om Victoria Bachke, skaperen av Ringve museum. En lang arbeidsperiode er avsluttet, og nå skal boka ut i verden og leve sitt eget liv. Du kan lese litt om prosjektet i bladet.

Men nå tar vi snart juleferie. Noen av de beste julegavene i år er kanskje en fin musikkopplevelse i romjula? Selv ser jeg fram til konserten med Nidarosdomens jentekor den 28. desember. Koret har feiret sitt 25 års jubileum i år. En fantastisk suksess, ikke minst takket være en formidabel innsats fra korets dirigent, Anita Breivik. Gi deg tid til å oppleve jentekorets julekonsert, og ha for øvrig en fredelig og gledelig jul!

Styreleder

Fra styret i Kammerelskapet:

Neste nummer av Kammertoner vil foreligge medio mars 2018. Konsert-arrangører bør merke seg konsertkalenderen og melde inn konserter til Trondheim kammermusikalske selskap på: kammerelskapet@gmail.com. Kommentarer og stoff kan sendes til samme e-postadresse.

Vidar Hjemås – 44 år levende Kulturskolehistorie

Tekst: Guri Krog Dodig, Foto: Thor Melhuus/TiTT Melhuus og K. Kringstad

Trønderkvartetten i 1986. Fra venstre: Elise Båtnes, Mari Giske, Guri Krog og Tormod Dalen. Foto: Thor Melhuus/TiTT Melhuus

31. desember 2017 fratrer Vidar Hjemås stillingen som rektor i kulturskolen i Trondheim. Her har han vært ansatt som inspektør og 1. lærer i årene 1973- 1992, og de siste 23 årene som rektor. I årene 1992-1994 jobbet Hjemås som rådgiver i Kulturdirektørens fagstab i Trondheim. Vidar har vært med å starte og utvikle den kommunale musikkskolen, og forme Kulturskolen som vi kjenner den i dag.

Vidar Hjemås er født 18. mars 1948 i Fauske. Faren jobbet som snekker og var ved siden av en habil fiolinist som også reparerte instrumenter og bygde fioliner. Vidar fikk sin første musikkundervisning av sin far, og spilte i tillegg i skolestrykeorkesteret og etter hvert i orkesterforeningen i Fauske.

Vidar spilte også bassgitar i et "shadow-band" på 60-tallet. Musikkinteressen var vekket, og etter gymnaset flyttet Vidar til Bergen for å starte på musikklinja ved lærerhøgskolen. Her møtte han likesinnede, og kunne spille og studere med andre musikkinteresserte, bl.a. Oddvin Vatlestad, som har vært en nær kollega i alle år. «Lite viste vi at vi utdannet oss til et skoleslag som enda ikke eksisterte» sier Vidar.

Kåre Opdal var organist i Sandnes, og sammen med Odd Leren jobbet han for et tettere samarbeid mellom de forskjellige musikkmiljøene i Sandnes. Som et resultat av det arbeidet, ble Sandes musikkskole grunnlagt og hadde stor bruk for kompetente musikk lærere. Vidar Hjemås, en av flere musikkstudenter fra Bergen, ble invitert

og nærmest headhunted til å komme til Sandnes for å undervise i 1970. Han tok videreutdanning i Bergen 1972/73. Og i 1973 ble han igjen kontaktet og ønsket av Kåre Opdal, denne gang for å være med å starte Trondheim Kommunale Musikk-skole (TKM).

Under ledelse av Kåre Opdal utgjorde Vidar Hjemås, Odvin Vatlestad, Per Arnt Tødaas, og Jan Hartvig Henriksen musikk-skolens første lederteam. Liv Utler Henriksen og Harry Rishaug ble snart en del av teamet, som startet og gjennomførte prosjektet **samordnet musikkforsøk** i tidsrommet 1974–1981 med Rishaug som prosjektleder. Prosjektet var inspirert av Sandnes modellen, og ble av vesentlig betydning for utvikling av de kommunale musikk-skolene, senere kulturskolene, i Norge. Et overordnet mål med forsøket var å samordne den allmenne og spesialiserte musikkopplæringen fra barnehage, grunnskole og gymnas opp til høyskole-, konservatorie- og universitetsnivå. Musikkforsøkets hovedprosjekt var å utvikle en musikk-skole i nært samarbeid med grunnskolen. Et viktig prinsipp ble «åpent opptak». Ingen barn skulle utestenges fra tilbudet om musikkopplæring. «Det var en grunder periode, og mye skjedde i Trondheims og Norsk musikk-liv. De første musikk-skoleinspektørene hadde arbeidsplassen sin på hver sin skole i fire bydeler, og hadde dermed tett kontakt med skolene. Dette arbeidet falt sammen med nye fagplanene i grunnskolen og vi fikk en mer helhetlig musikkopplæring. Vi startet skoleorkestre i bydelene, vi fikk inn skolekonsertene fra Rikskonsertene i grunnskolen og vi hadde tett kontakt med forskningsmiljøene og lærerhøgskolen. Samtidig var det et godt samarbeid med det profesjonelle musikkmiljøet som TSO v/ Finn Audun Oftedal og Tor Røynesdal særlig i forbindelse med utviklingen av Vårens musikkfestdager til MusikkFestdagene i Trondheim og ved innføringen av skolekonserter med TSO ute i skolene - noe vi også samarbeidet tett med Forsvarsmusikken om» sier Hjemås og fortsetter «Det var mange brikker som falt på plass i musikk-livet i denne perioden.»

Fra 1976 fikk musikk-skolen i Trondheim statsstøtte for å kunne gjennomføre forsøks-prinsippene. Dette banet vei for et generelt tilskudd til alle musikk-skoler fra 1982. En videreføring av den øremerkede statsstøtteordningen, ble Stortingets vedtak i 1997 av paragraf 13.6 i Opplæringsloven, der alle kommuner ble pålagt å gi et kulturskoletilbud til alle barn og unge, i nært samarbeid med skoleverket og det lokale kulturliv. Vidar var også styremedlem i Musikk i skolen i en periode. Landslaget Musikk i skolen var forgjenger for flere sentrale organisasjoner bl.a. Norsk Musikk-skoleråd, Norsk musikkpedagogiskforening og Norsk skoleorkesterforbund. Hjemås var styreleder for både Norsk musikkpedagogiskforening og Norsk skoleorkesterforbund, og har også innehatt sentrale verv i Norsk Kulturskoleråd. «Musikk-livets organisasjoner ble på den måten mer tilpasset det nye skoleslaget.» sier Vidar. Han satt også i Eikemoutvalget som la grunnlaget for de første rammeplanene i Kulturskolen og for organiseringen av skoleslaget.

Tidlig start og rekruttering på strykeinstrumenter var viktig for TKM og det utviklet seg et eget prosjekt med å utvikle tilpasset materiell for smågruppeundervisning i musikk-skolen og i valgfag. Det ble laget opplegg for gruppeundervisning på strykeinstrumenter, blåseinstrumenter, piano, gitar og el-orgel. Metodeopplegget for messingblåsere ble utprøvd i et tjuetalls musikk-skoler, og senere publisert. Tilbudet i minifolin ble svært populært, og TKM fikk blåst liv i skoleorkesterne i byen: Åsheim, Åsvang, Kolstad, Nidarvoll, Byåsen, Lade og Åsveien. Kammermusikk ble et tilbud til viderekomende elever, og ble senere til Lørdagsskolen.

Da Vidar tiltrådte som rektor fra 1. januar 1995 ble den viktigste oppgaven videreutviklingen av musikk-skolen til en Kulturskole: «Vi fikk inn andre undervisningstilbud i tillegg til musikk både innen scenekunst (teater, dans, sirkus) og innen visuell kunst»

Hva håper du Kulturskolen blir i framtida og hva blir den største utfordringen for din etterkommer?

«Fortsatt er det en utfordring å jobbe for et reelt åpent opptak, ta unna ventelistene. Slik jeg ser det, er det også behov for en justering av Kulturskoleloven (opplæringsloven: 13.6), Kanskje med en slik formulering: Elevene skal ha rett til kulturskoleundervisning, men frivillig om de ønsker å delta.» Vidar sier videre «Det er et paradoks at en må betale for grunnutdanning på kunstfagene. Det er også en utfordring å jobbe for å få undervisningslokaler som er tilrettelagt og tilgjengelige for Kulturskolen i grunnskolene. Dette ser lovende ut i planene for de nye skolebygningene på Kolstad/ Saupstad/ Huseby/ Heimdal vg. Her er det også satt av plass til KulturskoleSør. I tillegg er det fint om litteratur, kreativ skiving, kan bli en del av Kulturskoletilbudet i Trondheim. Og kanskje kan Trondheim Kulturskole blir landets første Universitetskulturskole?»

Avslutningsvis ønsker Kammertoner å vite hva som har vært viktige personlige opplevelser for Vidar i stillingen som rektor i

Kulturskolen? Vidar svarer at den største ressursen for Kulturskolen er de ansatte: alle de kunstfaglige dyktige lærerne og en meget profesjonell administrasjon. «Det har vært et privilegium å få samarbeide med så mange dedikerte kollegaer. Jeg har vært flink til å ansette medarbeidere» sier han med et smil og fortsetter: «Jeg har også gledet meg over og vært stolt av de mange enkeltprestasjoner fra alle de dyktige elevene jeg har fått blitt kjent med gjennom 44 år». Vidar avslutter «Det har vært en kjempeflott arbeidsplass og et privilegium å få lede en skole med et så godt omdømme. Personlig har jeg møtt stor velvilje på kulturskolens vegne. Trondheim kommune har vært en god arbeidsgiver og skoleeier. Jeg har trivdes hver dag på jobb!»

Framtiden ser lys ut, nå blir det endelig tid for Vidar og ta fram den nye bratsjen han fikk for et par år siden av den svenske kirurgen og fiolinmakeren Oddvar Eiken, som var en onkel av Ingrid, Vidars kone.

Takk til Vidar Hjemås for å ha vært med på å ha skapt godt miljø for byens barn og unge og vært med på å danne og forme Kulturskolen!

Ledergruppa i samordnet musikkforenk: Harry Rishaug, Liv Utler Henriksen, Kåre Opdal, Oddvin Vattestad og Vidar Hjemås. Foto: K. Kringstad

Utflyttet KammerTrønder

Tekst: Guri Krog Dodig, Foto: Caroline Bittencourt

Vi har gleden av å presentere vår nye spalte: «Utflyttede KammerTrøndere». Trondheim har fostret mange gode Kammermusikere opp igjennom årene, noen har heldigvis blitt boende i byen, og noen har flyttet ut. I denne spalten ønsker vi å presentere noen av de som har forlatt Trondheim, og førstemann ut er cellisten: Fredrik Schøyen Sjölin:

Fredrik Schøyen Sjölin (f. 1982) vokste opp i Trondheim, der han som 6-åring fikk sin første undervisning ved Trondheim kommunale musikksskole. Ved 12-års alder ble han med i Lørdagsskolen, og kom dermed tidlig inn i kammermusikkens verden. Lærere i Trondheim, i kronologisk rekkefølge, var: Line Henriksen, Ragnhild Endeseth Hagerup, Torleif Holm, Øyvind Gimse. Etter gjennomført musikklinje på videregående skole, dro han til Sverige for å studere ved Kungliga Musikhögskolan, Edsberg Musikinstitut, med Torleif Thedéen som cellolærer. I 2007 sluttførte han sine diplomstudier her.

Fredrik har vunnet mange priser, bla: Ungdommens Sang og Strykemesterskap

og 2. pris i EMCY s internasjonale cellokonkurranse i 1998, og ble invitert til Ungarn og Frankrike for å spille med orkester. Senere har han fått en cellopris ved Verbier Academy og blitt invitert som vikarierende solocellist i Australian Chamber Orchestra. Han har også hatt opptredener med flere av de norske orkestrene som f.eks. Kringkastingssorkesteret, Stavanger Symfoniorkester, Trondheim Symfoniorkester og Bergen Filharmoniske Orkester.

Siden sommeren 2008 har Fredrik vært medlem av Den Danske Strykekvartett, som foruten å vinne første pris i den prestisjetunge London String Quartet Competition 2009, høstet opp til flere tilleggspriser bl.a. for fremføringer av verk. Kvartetten opptrer både nasjonalt og internasjonal, og har i tillegg sin egen festival: Copenhagen Brahms Festival. Fredrik Sjölin spiller på en Francesco Ruggieri cello (Cremona 1688) utlånt av Anders Sveaas Almennyttige Fond.

Fredrik er sønn av Åse Mette Schøyen, bratsjist og lærer på TKK og Gøran Sjölin, kontrabassist i TSO.

Rektor og sanglærer samarbeider – operaen *Fredkulla* – og litt mer om Martin Andreas Udbye

Tekst: Randi Tvette Vik

Carl Arnoldus Müller

I 1852 ble Carl Arnoldus Müller (1823–93) ansatt som rektor ved Latinskolen (Katedralskolen), hvor han selv hadde vært elev. Før han fikk den stillingen, hadde han bl.a. undervist ved Hartvig Nissen Latin- og Realskole i Kristiania. Han var klassiker i sitt hjerte, en skarpskodd latinere, som underviste i latin opptil 15 timer pr uke ved den lærde skole i Trondheim. I tillegg bearbeidet han klassiske diktverk og latinske skrifter. Han var høyt ansett i byen, og hans veltal-enhet var viden kjent. En elev beskriver ham slik: «Hvor godt husker jeg ikke rektor Müller ...aktet og fryktet, men populær likevel». Hele familien Müller var musikalsk, og det ble musisert mye i deres gjestfrie hjem i rektorleiligheten på Katedralskolen øverst i Munkegata.

Samme år, i 1852, ble det også ansatt en ny sanglærer ved skolen, Martin Andreas Udbye. Han kom fra beskjedne kår, vokste

opp i Sandgata hvor faren var roer og gast på en liten tollkutter. Udbye var nærmest selvlært, spilte cello og orgel – og litt fiolin hadde han lært av en onkel. Før han ble ansatt ved Latinskolen, hadde han vært huslærer i Verdal, fått stillingen som organist i Hospitalskirka, og han hadde studert musikk i Leipzig i et og et halvt år med privat støtte. Der skrev han en strykekvartett – Udbye var faktisk den første norske komponist som fikk utgitt et kammermusikalsk verk i Tyskland. Det vakte oppsikt i Kristiania. Det at Udbye fikk sanglærerstillingen ved Latinskolen, var svært viktig for familien - det var 10 barn i familien, og ikke lett å brødfø så mange.

Müller forsto med en gang hvilke en-estående musikalske evner Udbye hadde. Han støttet Udbye, og de innledet et kunstnerisk samarbeid og produserte lystspill og korkomposisjoner. De forble venner også etter at Müller flyttet til Kristiania. Hovedproduktet av samarbeidet var operaen «*Fredkulla*», Norges første opera, skrevet ei hektisk jule- og nyttårshelg 1857/58. Librettoen bygger på Snorres beretning om konflikten mellom svenskekongen Inge Steinkjellson og Magnus Berfætt på 1100-tallet. Margrete, datter av Inge Steinkjellson, er Fredkulla som bidrar til fred og forlik.

Like etter at *Fredkulla* var ferdig, nyttår 1858, ble både Müller og Udbye utnevnt til æresmedlemmer i den nystartede Trøndernes Mandsangforening. Begge var veldig opptatt av korsang – Udbye hadde skrevet mange verk for kor, og Müller viste stor interesse for sangen som fag i skolen. Han søkte faktisk departementet om å få bruke en del av skolebibliotekets midler til innkjøp av noter, som Udbye kunne skrive av og dele ut blant elevene. I skolens historie nevnes også årsfestene som ble holdt mens Müller var rektor – det var glimrende avslutningstaler ved rektor, og sang av

vanskelige flerstemte arrangementer under Udbyes ledelse.

Men – det er skrevet mye om vanskelighetene Udbye hadde som sanglærer ved Latinskolen: Bare gutter i klassene, og sang var vel ikke det faget de likte best. Forfatteren Peter Egge, som da var elev, forteller at Udbye ofte var «oppfarende i klassen. I 1858 ble Udbye forbigått da domorganiststillingen skulle besettes – et hardt slag for ham, og han fikk støtte av byens befolkning. Samme år fikk han et stipendium fra Videnskapsselskapet, slik at han kunne dra på studiereise til Dresden, Wien og Leipzig, men nye skuffelser ventet da han kom hjem: Karl XV skulle kronas her i byen i juni 1860, og Halfdan Kjerulf var blitt spurt om å skrive Kroningskantaten. Det følte seg igjen som en forbigåelse. Imidlertid fikk han tilbud om å skrive Inngangsmarsjen til Borgerballet dagen etter. Han takket nei, og Adresseavisen støttet ham der også. Men han skrev en Polonaise til Borgerballet – den er blitt framført på Katedralskolen mange ganger gjennom årene.

Interessant er det Aasmund Olavson Vinje skriver i Ferdaminne (1860): Han er opptatt av Udbyes skjebne og hans strevsomme liv her i byen som organist, sanglærer og familiefar med mange barn. «Det er ein vilje i denne mannen som kan grava seg fram i gråstein ... Han fortente ein betre lagnad ... bysbarnet som kunde ha venta å fengi meir».

Året etter, i 1861, opplevde han imidlertid et lyspunkt: Han fikk tilbud fra Ibsen om å skrive musikk til en opera. Det ble ikke noe av, men det var en oppmuntring.

Müller var ansatt i 22 år som rektor ved Latinskole – i 1874 ble han ansatt som rektor ved Christiania Katedralskole. Den stillingen hadde han til sin død i 1893. Udbye fortsatte som sanglærer i 11 år til ved Latinskolen før han søkte avskjed i 1885. I 1874 hadde Müller antagelig en finger med i spillet da Christiania Theater i besluttet å uroppføre «Fredkulla». At teatret brant like

før premieren i 1877 mens Udbye var på veg til Christiania for å overvære premieren, var et stort slag både for Müller og Udbye. *Fredkulla* var deres «hjertebarn». Ingen av dem fikk se operaen på scenen.

Men i 1997 da Trondheim feiret 1000-års jubileum, ble *Fredkulla* uroppført i Olavshallen 1. februar. Ildsjel for prosjektet var Bjørn.F. Lunde. Operaen har 2 akter, og det er talt dialog. De to hovedrollene ble sunget av Toril Carlsen og Kjell Magnus Sandve, og prosjektets kunstneriske leder og dirigent for Trondheim Symfoniorkester var Roar Leinan. Det var stor stas – fullt hus og mye ros til oppsetningen. Seinere samme år ble operaen framført i Bodø under Nordland Musikkfestuke.

I 1889 døde Martin Andreas Udbye, og han er begravd på Domkirkegården. Udbyes gate på Øya er oppkalt etter han. I årene etter 1860 fram til han døde, skrev han mange sanger for mannskor til sangerfester som var så populære på denne tida (Femte sangerfest i Bergen i 1863 og Sjetten store sangerfest i Trondhjem i 1885). Han fikk mye ros og anerkjennelse, men ikke særlig økonomisk uttelling. Videre ble han også organist i Vår Frue Kirke i 1869.

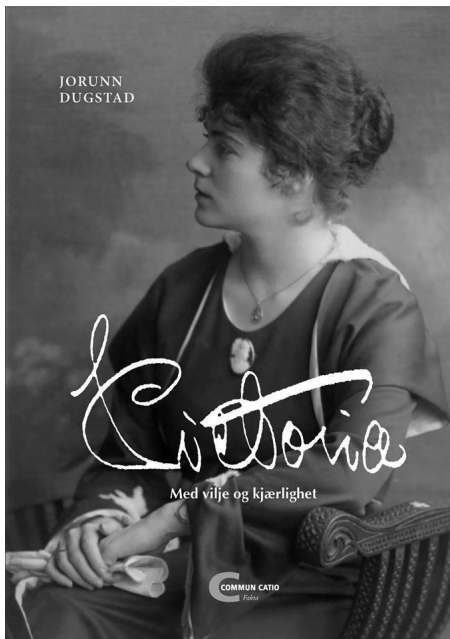
I arkivet på Videnskapsselskapet ligger det veldig mange brev og manuskripter etter Udbye. I *Norges Musikkhistorie 1814–70* kan en lese at det fortsatt gjenstår en grundig studie av Udbyematerialet.

Litteratur
Norges Musikkhistorie. Aschehoug. 2000.
Trondheim Katedralskoles historie. F.Bruns Bokhandels forlag. 1952.
Div.artikler i Adresseavisen.

Ny biografi om Victoria Bachke

Tekst: Guri Krog Dodig, Foto: Rannaug Dugstad

Lørdag 25. november ble biografien, "Victoria – med vilje og kjærlighet" lansert på Ringve museum, i konsertsalen som Victoria Bachke selv innviet for litt over femti år siden. Det ble en minneverdig ettermiddag. I samtale med Ringve musikk museums direktør, Ivar Roger Hansen, fortalte Jorunn Dugstad både litt om innholdet i boka, og om hvordan hun har arbeidet med forskning og skriving, og tre musikere ga samtalen tonefølge med stemningsfull og vakker musikk. Fiolinisten Marianne Thorsen og pianisten Else Bø spilte Air Norvégiennes av Johan Halvorsen, og mezzosopranen Nina Sætherhaug sang sanger av Rachmaninov og Tsjajkovskij.

Over tohundre mennesker var kommet for å overvære lanseringen, deriblant etterkommere av både Victoria Bachke og Christian Anker Bachke. Det var stort trykk på både boksingering og boksalg. Etter kort tid var alle eksemplarer utsolgt, og de som var lenger bak i køen måtte skrive seg på ven-

teliste, eller dra til bokhandlene i byen for å få tak i et eksemplar.

Siden jeg er arbeidskollega med forfatteren, har jeg tillatt meg å be om et lite intervju for Kammertoner, og vil vite hvordan Jorunn Dugstad fikk ideen til å skrive om Victoria Bachkes liv: Jeg hadde lenge ønsket at noen ville skrive en mer omfattende biografi om Victoria, som kunne fortelle mer om hvilken bakgrunn hun hadde, om familien hennes, hva slags kompetanse og evner hun var i besittelse av som gjorde henne i stand til å skape et så viktig, og egenartet museum som Ringve museum. Hun sørget jo for at landet fikk en ny, og etterhvert, svært betydningsfull kulturinstitusjon. En sånn bok ville jeg selv gjerne lese.

Men du har jo også selv et familieband til Victoria. Ja, det stemmer. Morfaren min, Ivar Skjånes, var Victorias andre mann. De giftet seg i 1959, samme år som jeg ble født, og Victoria var min gudmor, men jeg var jo bare litt over fire år da hun døde.

Husker du henne selv? Jeg husker stemmen hennes, de myke kinnene, alle de morsomme gavene hun hadde med til oss. En gang fikk jeg en lyseblå silkejole med små rosa blomster på, og hver påske fikk vi morsomme, utenlandske påskeegg. Jeg har fremdeles en liten and, kledd som et postbud, som har et kjærlighetsbrev med hjerte under den ene vingen. Og så husker jeg en stor middag på Ringve hvor jeg ble så trøtt av alle menneskene at jeg fikk legge meg på en lysegul sofa som sto i spisestua. Senere var det ingen som husket sofaen. De mente jeg tok feil, men så fant jeg den sannelig på et bilde nå når jeg skulle skrive boka, og den var plassert akkurat slik jeg husket det.

Gratulerer med flott kritikk i Adresseavisen. Fartein Horgar skriver han at du her ikke bare har skrevet en biografi om Victoria Bachke, men at du setter hennes liv inn

i den Europeiske historien. Så godt jeg kan. Jeg er jo ingen historiker, men måtte jo prøve å forstå det miljøet, den tiden, hun levde i. Det er jo en vanvittig urolig og brutal tid i Europeisk historie. Victoria og familien hennes ble sterkt preget av de politiske forholdene, først med den russiske revolusjonen og borgerkrigen, så med de to verdenskrigene. Før 1. verdenskrig var de en stor og meget ressursrik familie. Krigene og revolusjonen forandret alt. Det har vært svært interessant, og ikke minst lærerikt, å prøve og følge både Victoria og familien hennes, se hvordan de klarte seg under ulike forhold, i forskjellige land. Victoria var på mange måter den heldige av dem. Hun fikk et godt og trygt liv sammen med Christian Anker Bachke her i Trondheim, mens mange av søsknene hadde det svært vanskelig, ikke minst de som ble igjen i Russland.

Og musikken? Jeg har prøvd å vise hvordan musikken var en del av Victorias liv, helt fra barndommen. Hun skrev selv at for familien hennes var musikken det viktigste, det er det som ga livet innhold og mening. Hun var nok en svært talentfull sangerinne, men livet falt ikke slik at hun fikk anledning til å bli profesjonell musiker eller kunstner slik som flere av søstrene hennes ble. Men så fikk hun jo virkelig bruk for alle evnene sine når hun skulle lage museet på Ringve. Å gjøre et så omfattende innsamlingsarbeid, og samtidig skape et nytt museumskonsept som trakk det store publikum, alt sammen på så kort tid, det er det nok fremdeles de færreste som kan gjøre etter henne. Victoria var en pioner og en svært viktig bidragsyter til norsk kulturliv. Jeg mener det er viktig for oss i dag å huske hvor vi kommer fra, hvem som har gått foran og vært med på å legge grunnen til det musikklivet vi har i dag.

Folk sto i kø for å få signert Victoria-biografien.

Nidarosdomes jentekor avslutter sitt 25 års-jubileum med storslagen Romjulskonsert.

Tekst: Jorunn Dugstad

Mange har nok fått med seg at Nidarosdomens jentekor har feiret 25-årsjubileum i 2017. I tillegg er korets romjulskonsert i Nidarosdomen blitt en tradisjon for svært mange. I år får vi noe ekstra siden romjulskonserterne er den siste jubileumskonserterne deres. Jentekoret får besøk av den internasjonalt anerkjente dirigenten Olof Boman, som koret også tidligere har samarbeidet med under Glogerfestspillene i 2010. Dessuten deltar TrondheimSolistene på konserten.

På programmet står Johan Michael Haydn "Missa Sancta Aloysii", en messe opprinnelig skrevet for 28. desember. Joseph Haydns fem år yngre bror, Johan Michael, har nok kommet litt i skyggen av storebror, og det er ikke så ofte musikken hans er

framført. Som storebror startet han karrieren, åtte år gammel, i guttekolet i St. Stefansdomen i Wien. Senere skrev han mange verker for guttekor, blant annet det vi skal høre på Romjulskonserterne. Solistene i messen har en fortid i jentekoret og gjør alle nå karriere som profesjonelle sangere. Det er Ingeborg Aadland – sopran, Nina Sætherhaug – sopran og Astrid Nordstad – alt.

I tillegg vil programmet bestå av tradisjonelle julesanger.

Romjulskonserterne er svært populære, så det gjelder nok å ikke vente for lenge med å kjøpe billetter. Konserten finner altså sted i Nidarosdomen 28.12, kl. 18.00

Bli medlem i Trondheim Kammermusikalske Selskap og få

- medlemsavisen Kammertoner fritt tilsendt hvert kvartal
- informasjon om konserter og arrangementer for kammermusikk
- tilbud om kammermusikkseminarer
- spesialtilbud på Trondheim Kammermusikkfestival
- medlemsrabatt på konserter i vår regi

Medlemskontingent pr. år:

kr. 250,- for enkeltmedlemmer

kr. 350,- for par

kr. 150,- for studenter og skoleelever

Kontingenten innbetales på konto:

9051 11 41779

NB: merk betaling med navn

Kontoens adresse:

Trondheim Kammermusikalske Selskap
Postboks 8867 Nedre Elvehavn
7481 TRONDHEIM

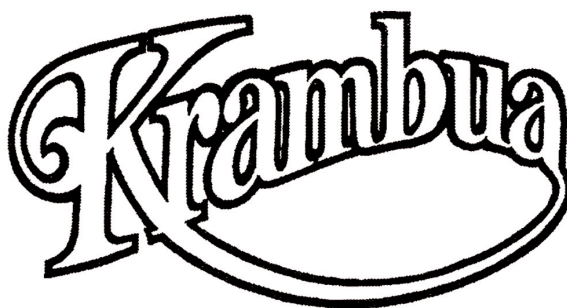

Tradisjonsrik spesialforretning for strykeinstrumenter

- Eget verksted
- Coda-Diamond og Arcus karbonfiberbuer på lager
- Strenger, også hardingfele og klassisk gitar
- Meget stort utvalg instrumenter og rekvisita
- Fiolin barne-sett fra kr. 2.500,-
- Gode 4/4 fiolinsett rigget med høykvalitets strenger
- Kontrabasser for amatører og profesjonelle
- Karl Peteri instrumenter, proffkvalitet
- Bl.a. Zoltan Bakos fioliner i div. prisklasser

Fjordgt. 3 – Trondheim - tlf. 73 51 73 80 – www.viken-violiner.no

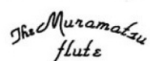

– Et spise -drikke -treffsted med alle rettigheter

Krambugt. 12, 7010 Trondheim • Tel. 73 53 52 53 • www.krambuatrandheim.no

FLØYTESPESIALISTEN
+47 40 40 45 84 • www.panmusikk.no

TRONDHEIM
SYMFONIORKESTER

TSOs kammerkonserter

Rådhusalen, Trondheim folkebibliotek
Søndager kl. 13.00

Aktuelle søndager og program annonseres

Se gjerne
www.tso.no/program-kammerkonserter

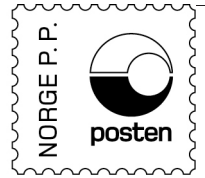
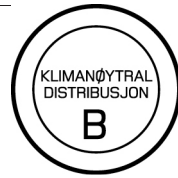
Gratis adgang!

Annonce CopyCat

Avsender: Trondheim Kammermusikalske Selskap, Postboks 8867 Nedre Elvehavn, 7481 TRONDHEIM

TRONDHEIM SOLISTENE